

[Hagen Hagensen.]

mange sprog, arabertegn, og hvad ved jeg, om, hvad det egentlig var, man skulle gøre, når man skulle stemme, og det sagde mig, at det måtte for mange af dem, der skulle afgive stemme, være noget ganske fremmed, når det sådan skulle anskueliggøres, hvad det var, man egentlig havde med at gøre. Derfor er jeg ikke umiddelbart stemt for, at man skal gå alt for vidt og uden nogen form for bedømmelse give adgang til at stemme, uanset om vi måske kræver skat af de pågældende, der dog også har indkomst her i landet. Der kræves for mig at se en vis forståelse, en vis indleven i tingene, og skulle man gå hen og blive valgt til et kommunalråd, må dog forudsætningen være, at man kan udtrykke sig på det lands sprog, hvori man har udøvet stemmeret. Jeg tror derfor, der er en række ting, som vi bliver nødt til at kigge på, hvis vi skal gå videre end til de nordiske lande og eventuelt EF.

Fru Aase Olesen rejste sådan set uden for forslaget spørgsmålet om at indføre 18 års valgret til kommunalråd og sagde, at det kunne vi jo gøre uden at skulle igennem folkeafstemninger. Jeg skal kun gøre den bemærkning hertil, at vi heller ikke på dette punkt går ind for en 18 års valgret.

Så vil jeg gerne gøre en bemærkning om spørgsmålet om tab af valgbarhed, og om dette skal jeg sige, at jeg finder, at den praksis, som valgbarhedsnævnet har benyttet, vel nok har været noget streng, navnlig når henses til den praksis, der har været for valg til dette ting. Derfor synes jeg, det er en god ting, at man får ændret på disse forhold. Om det så netop skal være på den måde, det er foreslået, vil jeg gerne være med til at drøfte og måske føje den ting til, at der bør i hvert fald skabes klarhed over, hvilken periode der gælder fra et indgået forlig. Det er jo bl. a. i skattesager med efterbetalinger således, at der afgives et tilbud, men forliget kommer først til verden, når det er konfirmeret af skattedepartementet. Derfor er der noget, vi skal klare her.

Endelig skal jeg blot om stemmesedlerne og deres størrelse sige, at jeg forstår meget godt, at man ikke kan have stemmesedler, der mange gange overskrider formatet af Davidsens berømte smørrebrødseddell, der altid forvirrede folk. Jeg kan måske godt være med til at overveje hr. Poul Dams tanke om en helt anden måde at stemme til kommunalvalg på, nemlig

på grundlag af udleverede lister, således som man gør det i andre nordiske lande. Men i øvrigt må jeg mene, at den beføjelse, der er tillagt ministeren til, i tilfælde hvor der bliver tale om mastodontstemmesedler, at afvige derfra, kan godtages.

Endelig siger ministeren i § 1, nr. 6, i lovforslaget om valglistor, at der vil blive udsendt en bekendtgørelse, således at reglerne kan afpasses til den udvikling, der er inden for edb-registreringen. Jeg vil gerne her have klaret, og det kan vi nok først få i udvalget, i hvilket omfang valglistor og udsendte valgkort kommer til at omfatte CPR-numre. Det er jo et forhold, vi drøfter i anden forbindelse her i tinget.

Ritta Ahm (KrF):

Vi kan i princippet tilslutte os dette lovforslag, og alle de problemer, som har været nævnt, har jeg også stående her, men på dette sene tidspunkt vil jeg ikke gå ind i problematikken omkring valglistor, valgbarhed, og hvad der ellers har været fremme, det kan vi se på i udvalget.

Men jeg vil gerne tage noget op med hensyn til de nordiske statsborgere, som har haft bopæl her i Danmark i de sidste 3 år forud for et valg, og som kan få valgret. Jeg kunne godt tænke mig at få oplyst, hvordan ministeren vil sikre sig, at de pågældende, som der står i bemærkningerne, har forståelse for danske samfundsforhold, og at vedkommendes interesser rækker videre end til de helt dagsaktuelle problemer i kommunen.

Så står der også noget i bemærkningerne om registrering af umyndiggjorte statsborgere fra de øvrige nordiske lande om, at flyttebevis efter 1. januar 1976 skal indeholde oplysning om eventuel umyndiggørelse. Er det korrekt, at der står 1976, og at det som sagt så har fungeret 1 år, eller er det en trykfejl? Jeg kan da godt se, at der skal stilles visse krav, men jeg kan i øjeblikket ikke overskue det juridiske og det rent menneskelige, der ligger heri. Det vil efter min opfattelse sige, at man før januar 1976 kunne bosætte sig i Danmark og være umyndiggjort i sit hjemland, uden at man her i Danmark har fået kendskab hertil. Men efter 1. januar 1976 får man faktisk hæftet et kvalifikationsbevis på sig, om så vedkommende vil bruge sin valgret eller ej. Det finder jeg er lidt usmageligt. Kunne borgerne ikke, hvis de ønsker at gøre brug af deres valgret, selv fremskaffe et gyldigt